

8:e söndagen efter Den Heliga Trefaldighets dag

Tom Hardts postilla, tredje årgången

Predikotext: Matt. 7:22-29

I Guds, Faderns + och Sonens och Den Helige Andes, namn. Amen.

Predikoämnet denna söndag, *"Sanning och sken"*, får ett mer konkret och exakt uttryck i evangeliets rubrik: *"Falska profeter"*. Detta handfasta och för många alltför burdusa och rättframma uttryck kommer från Jesu egen mun. Det är Jesus, sann Gud och sann människa, vår Överstepräst på Faderns högra sida, som i denna stund talar till oss och säger: *"Tagen eder tillvara för falska profeter"*. Ifrån Den Heliga Treenighetens sköte, ifrån den gudomliga kärlekens hjärta, talas det just så anstötligt och frånstötande, och just så måste vi också tala. Om vår predikan läte annorlunda, vore församlingens herde just en falsk profet, en av de många, som försäkrar, att falska profeter hör en gångens tid till. Ja, då skulle i samma stund vårt altare vackla, vår predikstol falla samman och ingenting finnas kvar av vår andliga verksamhet. Då skulle vi uppslukas av det stora mörker, som begär oss, och där allt är tillåtet, där var och en får bli salig på sin egen fason, och där man skrattar åt vårt bibliska tal om falska profeter. Att bli sedd som förryckt, att bli beledad som enfaldig, att bli hatad som hårdhärtad, känslökall och psykiskt störd, är det pris, som en kristen får betala för att ta till sig Jesu Ord i dag. Det är det kors, som Jesus i dag lägger på oss. Så allvarligt är det att vara Ordets åhörare, att leva i dopets nåd. Det är samma allvar som präglar Jesu ord omedelbart före evangeliet: *"Gån in genom den tränga porten, ty vid är den väg som leder till fördärvet, och många äro de som gå fram på den, och den port är trång och den väg är smal som leder till livet, och få äro de som finna den"*. (Matt. 7:13 f.) Vägen utan falska profeter, vägen utan avståndstagande från falska profeter, vägen

utan en ständig, aldrig upphörande kamp mot falska profeter, är en behaglig, lätt framkomlig, av många uppskattad väg, och den är dödens väg.

Livets väg är den väg, som vi vandrar i kraft av dopets syndaförlåtelse. Att livets väg har sin början här, att kampen mot de falska profeterna är ett stycke av dopets dagliga tillämpning, skall påminna oss om att vi utan en rätt utgångspunkt är dömda att gå vilse. Om något annat än Kristi rättfärdighet allena, tron allena, nåden allena, Ordet allena utgör grunden, blir allting snett och vint. Då blir den gamle Adam, vår gamla människa, byggmästare till den falska tempelbyggnad, som då kommer att uppstå. Då framskapar den oomvända människan allehanda slags ersättningsmedel att nyttja istället för den erbjudna rättfärdighetskruden: surrogatsakrament till kompletterande av de förment otillräckliga, nya uppenbarelseskällor istället för de profetiska och apostoliska skrifterna. Den religiöst produktiva människan, den andligt kreativa religionsexperten, träder fram inför våra ögon och vårdar sig om sina fårakläder, om sina kyrkliga titlar, om sin kristna jargong; ja, *"många skola på 'den dagen' säga till mig: 'Herre, Herre, hava vi icke profeterat i ditt namn och genom ditt namn drivit ut onda andar och genom ditt namn gjort många kraftgärningar?'"* Kristi namn skall vara på den falske profetens tunga. I Kristi namn begår han alla sina ogärningar, skriver han alla sina herdabrev, kallar han på alla villfarelser och hednareligioner. Allt detta finns omkring oss, konkret och påtagligt. Så mycket mer angelägen är den falske profeten om att det icke predikas om det ordet: *"Tagen eder tillvara för falska profeter"*. I Kristi sanna namn, i kraft av dagens evangelium

rycker vi dock fårakläderna av honom och säger:

I. Gud har fött oss på nytt till att avkläda den falske profeten fårakläderna,

II. Gud har fött oss på nytt till att utstöta den falske profeten ur kyrkan,

III. Gud har fött oss på nytt till att bli saliga i kampen mot den falske profeten.

I. Gud har fött oss på nytt till att avkläda den falske profeten fårakläderna.

All vår gärning springer fram ur ett enda, ur Guds gåva i dopet, då han andas på oss, gör oss levande, gör oss förlåtna, gör oss till sina heliga barn. Det är med denna styrka som vi på Guds befallning och i hans namn dömer över läran, dömer över lärarna, uttalar den apostoliska domen: "O, du djävulens barn ... skall du då icke uppböra att förvrida Herrens raka vägar?" (Apg. 13:10) Detta är alltihop oundvikliga, självklara konsekvenser av vårt kristna nådestånd. Liksom vi kläder den arma, icke vredgas på vår nästa, talar sanning och vänder andra kinden till, rycker vi den falska färpälsen av förföraren, säger honom, att hans skrud, hans tusenåriga titel, hans ärevärdiga framträdande, är sken och inte sanning, är Satans ängels förklädnad.

II. Gud har fött oss på nytt till att utstöta den falska profeten ur kyrkan.

På ett sällsamt sätt har Satan fått orden "utstöta ur kyrkan" att betyda en juridisk avsättning från tjänsten, en världslig uppsägning, som mestadels inte ligger i vår makt. Denna omtolkning får den fromme

kristne att fastslå, att hans dopfullmakt känner sina gränser. Helt annorlunda ser d.h. Skrift och våra fäder på denna dopfullmaktens härlighet. Utstötandet sker just genom att vi lyder den apostoliska befallningen: "dragen eder ifrån dem" (Rom. 16:17), "tagen icke emot honom". (2 Joh. v.10) Vi utstöter så ur vår gudstjänstliga gemenskap, ur den heliga kyrkans delaktighet, den falske profeten och säger honom så: "Du har ingen del eller lott i det som här är fråga om, ty ditt hjärta är icke rättsinnigt inför Gud". (Apg. 8:21) Detta är dopets fullmakt och kraft, långt större än makten att beröva den falske profeten lagfarten på hans kyrkorum.

III. Gud har fött oss på nytt till att bli saliga i kampen mot den falske profeten.

Satan har över kampen mot den falske profeten lyckats kasta ett skimmer av andlig sterilitet, av torftighet och grälsjuka av samma slag, som vi möter hos den flitige insändarskribenten. Jesus låter i dagens evangelium löftet om saligheten upphöja vår kamp till något stort och gudomligt. Han säger i omedelbar anknytning till befallningen att kämpa mot den falske läraren: "Icke kommer var och en in i himmelriket, som säger till mig: 'Herre, Herre', utan den som gör min himmelske Faders vilja". Denna vilja är just befallningen "Tagen eder tillvara för falska profeter", och till den knyts löftet om inträdet i saligheten, om den eviga gemenskapen med bekännarna i alla tider. Detta skall liva vårt sinne och fylla oss med kampens glädje.

Amen.

